

17^e zondag door het jaar / B

Delen is vermenigvuldigen

Het is nog niet zo lang geleden, dat het gebruik bestond om een deel van de oogst en de slacht naar de pastoor van de kerk te brengen, niet alleen omdat tot in de zestiger jaren van de vorige eeuw er geen salarisregeling bestond voor deze kerkelijke functionaris, maar omdat het ook tevens gezien werd als een offer voor God.

Deze traditie gaat veel verder terug, zoals we in de eerste lezing horen.

We horen van dit gelovige gebruik al bij de Joden, om een deel van de gerste oogst bij de priesters te brengen.

Een deel van de oogst wordt teruggegeven aan God, die dit voedsel aan mensen heeft gegeven.

Het is een teken van dankbaarheid.

Een uitdrukking van het gelovig besef dat ons leven en alles wat we uiteindelijk hebben een gave Gods is.

En wat doet Elisa?

Tegen alle wetten en conventies in neemt hij het brood en deelt het aan mensen uit.

Daarmee laat hij zien dat we God het best danken door zijn gaven te delen met elkaar.

Overigens blijkt uit overgeleverde verhalen dat ook de pastoors uit onze vorige eeuw gelijkluidend handelde en de overvloedige gaven deelden met de armen in hun parochies.

Het evangelie vertelt ons het zelfde verhaal als Elisa; waar mensen bereid zijn te delen is er voldoende voor iedereen, nee, meer nog er blijft over.

Een grote menigte is Jezus gevolgd, ze willen luisteren naar zijn boodschap en honger naar vrijheid en ruimte om te leven.

Begrijpelijk maken de leerlingen zich zorgen, hoe deze menigte te voeden?

Er is een jongetje, die bereid is zijn brood en vissen te delen.

Vervolgens vraagt Jezus de mensen te gaan zitten.

Jezus nam vervolgens de gerstebroden, sprak er een dankgebed over uit, brak ze en deelde.

De toehoorders begrepen het gebaar van breken en delen.

Op hun beurt braken en deelde ze het door henzelf meegebrachte voedsel.

Hier ligt denk ik de kern van het verhaal.

Delen is vermenigvuldigen.

Met als gevolg, er is voldoende voor iedereen, ja er blijft zelfs over.

Evenals in de eerste lezing kunnen we hieruit de zelfde les leren; dankbaarheid om het leven, laat je het beste zien door te delen.

In dit breken en delen zien wij de gelijkenis van Jezus met God zijn Vader.

Hij is levend brood.

Ons wordt gevraagd ook levend brood te zijn voor anderen.

In de grote wereld, maar ook in onze eigen omgeving.

Jezus is levend brood. Wij mogen dit beeld ook verstaan als levend woord.

In onze eigen omgeving kennen wij mensen die ziek zijn, eenzamen, dat ene uurtje dat wij vrijmaken voor een bezoek, een gesprek, een luisterend oor, betekent veel meer dan wij mogelijk beseffen.

Het vermenigvuldigt zich.

Een mens die waardering ondervindt, gaat ook anders met mensen om.

Brood is synoniem voor de andere gave, die zich vermenigvuldigt als je haar met anderen wilt delen.

De liefde. God is liefde, die gedeeld wil worden.

Misschien moeten ook wij leren aan de tekenen van Jezus te onderkennen dat delen vermenigvuldigen is.

Mogen wij straks in de communie delen van zijn liefde, van zijn voorbeeld voor ons.

Amen.